

— Látom.
 — Akkor igazolja magát!
 — Nézze, én is ragaszkodom a formáságokhoz. Személyi igazolvány nélkül a horgászigazolvány sem érvényes.
 — Megtagadja az engedelmisséget?
 — Engedelmisségről szó sem lehet, ne tévessze el a házzszámot.
 — Azt akarja, hogy följelentsem?
 — Ha jól olvastam, Grósz...
 — Pontosan.
 — Akkor, kedves Grósz úr, szépen hazamotorozik a személyi igazolványáért, gondolom, itt lakik a közelben. Ha tovább civődik velem, mint egy gyerek, én is ragaszkodom a formáságokhoz.
 — Akkor rendőrrel térek vissza.
 — Nagyon örülnék. Legalább megvédene magától.
 — Álljon föl arról a székről, mert a szép hosszú hajánál fogva rángatom föl!
 — Hozzám ne nyúljon, öreg!...
 — Csirkefogó. Huligán.
 — Ha jól emlékszem, nem ezért jött le.
 — Azonnal adja át az igazolványait és takarodjon az én be-
 etetett helyemről!
 — Azt hittem, erről már megfeledezett.
 — Az én fejem nem olyan üres, mint a magáé.
 — Hahahahahahaaa!
 — Elhiheti.
 — Meggyőzött.
 — Azt a szemtelen hétszentségit magának, tudja, kivel beszél?
 — Mikor hagyna békén, azt szeretném tudni.
 — Ha igazolta magát és eltakarodott erről a helyről. Meg-
 mondtam!
 — Akkor itt fog virrasztani, mert éjszakára is kint maradok
 harcászni.
 — Maga itt nem fog harcászni, mert most bemegyek és följe-
 lentem, aztán járhat a rendőrségre mosakodni!
 — Csak nem? Gyilkossági kísérletet követtem el, mi?
 — Nem tudja, kivel áll szemben. Azzal vádolhatom, amivel
 akarom.
 — Egy cezaromániás társadalmi horgászellenőrrel, aki visszaél
 a társadalmi megbízatásával, túllépi a hatáskörét, ráadásul a másik
 ember becsületébe gázol. Na, mért nem megy följelenteni?
 — Mit parancsolgat nekem, szarjancsi!
 — Hagyja abba a sértegetést, mert fölkelek és belevágom a víz-
 be. Tisztára meghülyült ezért a szar helyért?
 — Húsz éve a törzshelyem.
 — Vegye le rólam a kezét!
 — Na, üssön meg! Üssön.
 — Tudja mit, nekem erre nincs energiám. Sorolja gyorsan, mit
 akar, de ha utána sem hagy békén...
 — Azonnal igazolja magát!
 — Tessék. A jogosítványom marad.
 — Szüntesse be a horgászatot, vegye ki a készségeit.
 — Igen. Parancsoljon Grósz úr!
 — Csönd. Nincs megjegyzés.
 — Nocsak, vigyázzba nem állít?
 — A fenekező készségen a három-három horog rendben, de ez-
 zel még nem úszta meg, ne féljen!
 — Gondoltam!
 — Mutassa, mi van a haltartó szákban?
 — Ott van.
 — Igen. Méreten alull potyka, megéreztem.
 — Mérje meg.
 — Meg is mérem.
 — Mivel, ember? Madzaggal?
 — Kuss!
 — Itt van a colostokom, bassza meg!
 — Ez nincs meg harminc centi, ezennel lefoglalom.
 — Ha akarja, még húsz sincs. Tessék. Harminckettő...
 — Azt is lefoglalom. Találkoztam már ilyen trükkal. A rend-
 őrség majd eldönteni, hogy hiteles, vagy nem.
 — Mit képzel?
 — Maga csak arra válaszol, amit én kérdezek! Üljön le, lássuk
 az okmányokat. Neve?
 — Minden bele van írva.
 — A nevét kérdeztem!
 — Varga Károly.
 — A doktort miért nem mondja?
 — Nem a tudományos fokozatomat kérdezte.
 — Beatles doktor, talán operál is?
 — Semmi köze hozzá.

— Válaszoljon a kérdésre.
 — Csinálja gyorsan, mert nem érek rá.
 — Addig ér rá, ameddig akarom, érteve?
 — Mi? Még szemétkedik is? Gyorsan vissza az igazolványomat,
 mert!...
 — No-no-no! Álljunk csak meg!
 — Tegye le a törkésemet, a szentségit!...
 — Visszaaa!
 — Ne szúrjon.
 — Vigyázz! Ha egyetlen mozdulattal nem azt teszi, amit mon-
 dok, azonnal keresztülszúrom. Kezeket a tarkóra! Leülni! Hanyatt
 feküdni! Nem ugrunk a vízbe, barátocskám...
 — Vegye el a kést, nem teszek semmit.
 — Azért!
 — Akkor folytatjuk a beszélgetést. Szóval, milyen doktor?
 — Lapozzon, majd meglátja.
 — Kérdeztem! Harmincéves, szakállas bohóc. Jellemző.
 — Csak tessék, tessék.
 — Nyújtsa ki a lábát, nem ugrunk!
 — Elzsibbad.
 — Nyújtsa ki!
 — Ne értesse hozzám a kést, nem ugrom a vízbe. Tudomásul
 vettem, hogy rendelkezik velem.
 — Mint huligándoktor, nem is olyan buta maga.
 — ...
 — Válaszoljon!
 — Persze.
 — Nem persze!
 — Nem fél, hogy jön valaki?
 — Húsz év alatt csak maga dugta ide a pofáját, állítom! Kitől
 hallotta, hogy ide járok?
 — Szabadon közlekedem Magyarországon.
 — Csak úgy ideközlekedett, mi?
 — Úgy.

Szepesi József

Guberálók

Penész, lim-lom,
 giz-gazok,
 búzók, párák,
 illatok,
 rozsdarágta
 vas, szemét,
 horpadt lavór,
 tört kerék,
 rohadt citrom,
 szilvamag,
 rongyok, csontok,
 holt anyag,
 melyre lába
 félve lép,
 kinek sorsa
 tiszta, szép,
 meg ne csípje
 vad csalán,
 nekik élet,
 munka, lám:
 kapirgálnak
 szerteszt,
 rejt-e kincset
 a szemét?